

Культура України другої половини XVII – XVIII ст.

- Феномен козацької культури.
- Розвиток освіти та наукових знань в Україні XVII–XVIII ст.
- Піднесення літературної творчості.
- Феномен українського бароко в архітектурі.
- Образотворче мистецтво театр та музика.

Українське бароко

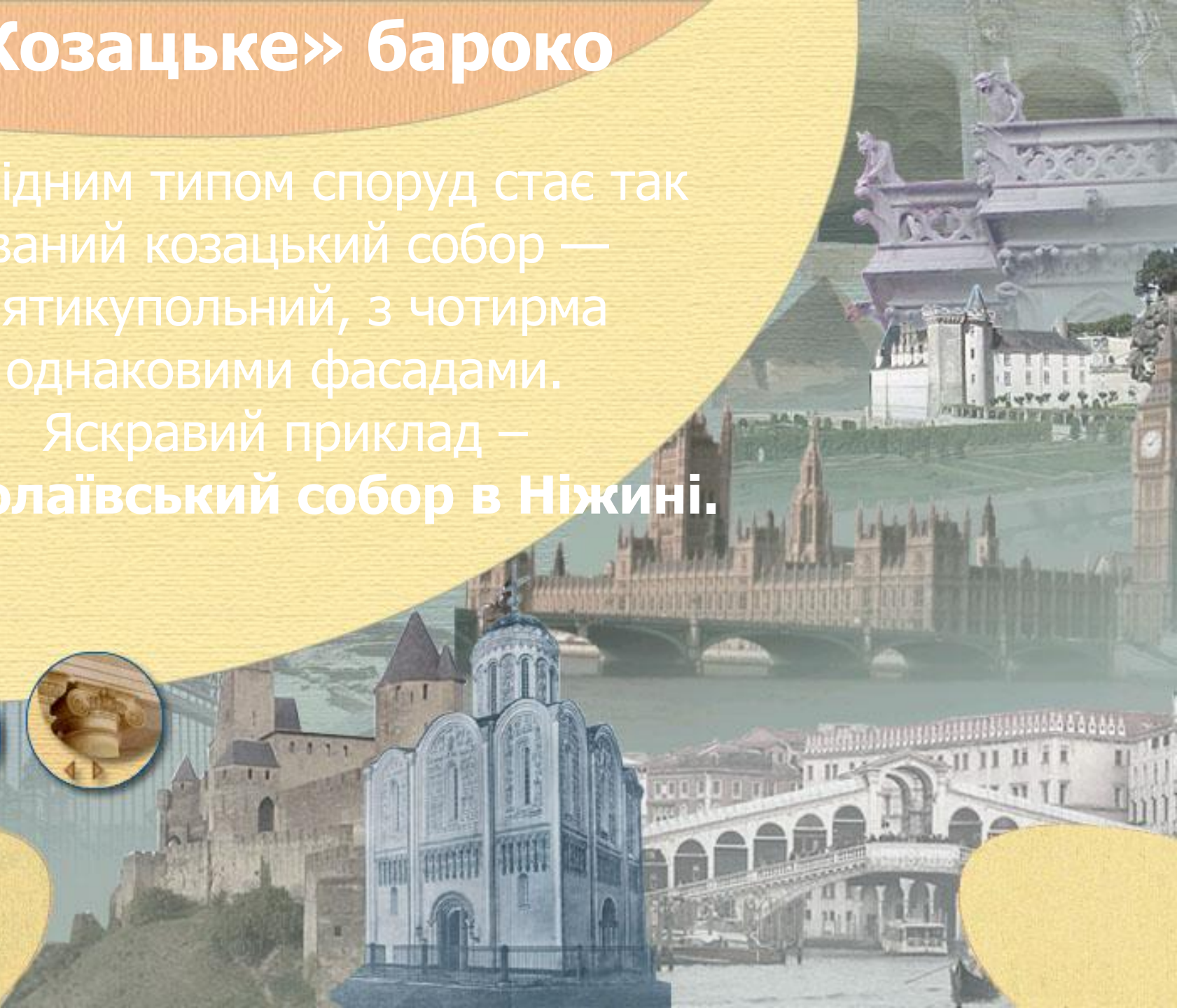
У XVII ст. в архітектурі з'являються елементи стилю **бароко**. Він передбачає велику кількість прикрас зовні і всередині будівлі, складність архітектурної конструкції, розробку складних просторових ансамблів, синтез різних видів мистецтва.

«Козацьке» бароко

Провідним типом споруд стає так званий козацький собор — п'ятикупольний, з чотирма однаковими фасадами.

Яскравий приклад — **Миколаївський собор в Ніжині.**

Миколаївський собор в Ніжині

Собор Антонія та Феодосія м. Васильків

Мазепинське бароко

Завдяки активній будівельній діяльності гетьмана Мазепи, стиль бароко в Україні ще називається

«Мазепинським стилем».

Мазепою було споруджено 14 і оновлено 10 церковних храмів.

Розбудовуються міста Київ, Чернігів, Суми, Харків, Батурин.

Михайлівська церква Видубицького монастиря

Пам`ятка архітектури в ансамблі Видубицького монастиря.

Споруджено в 1070— 1088 за часів князя Всеволода Ярославича.

В середині XVII століття храм реставрував на власні кошти митрополит Петро Могила. Після пожежі 1760 собор було відновлено

Георгіївський собор

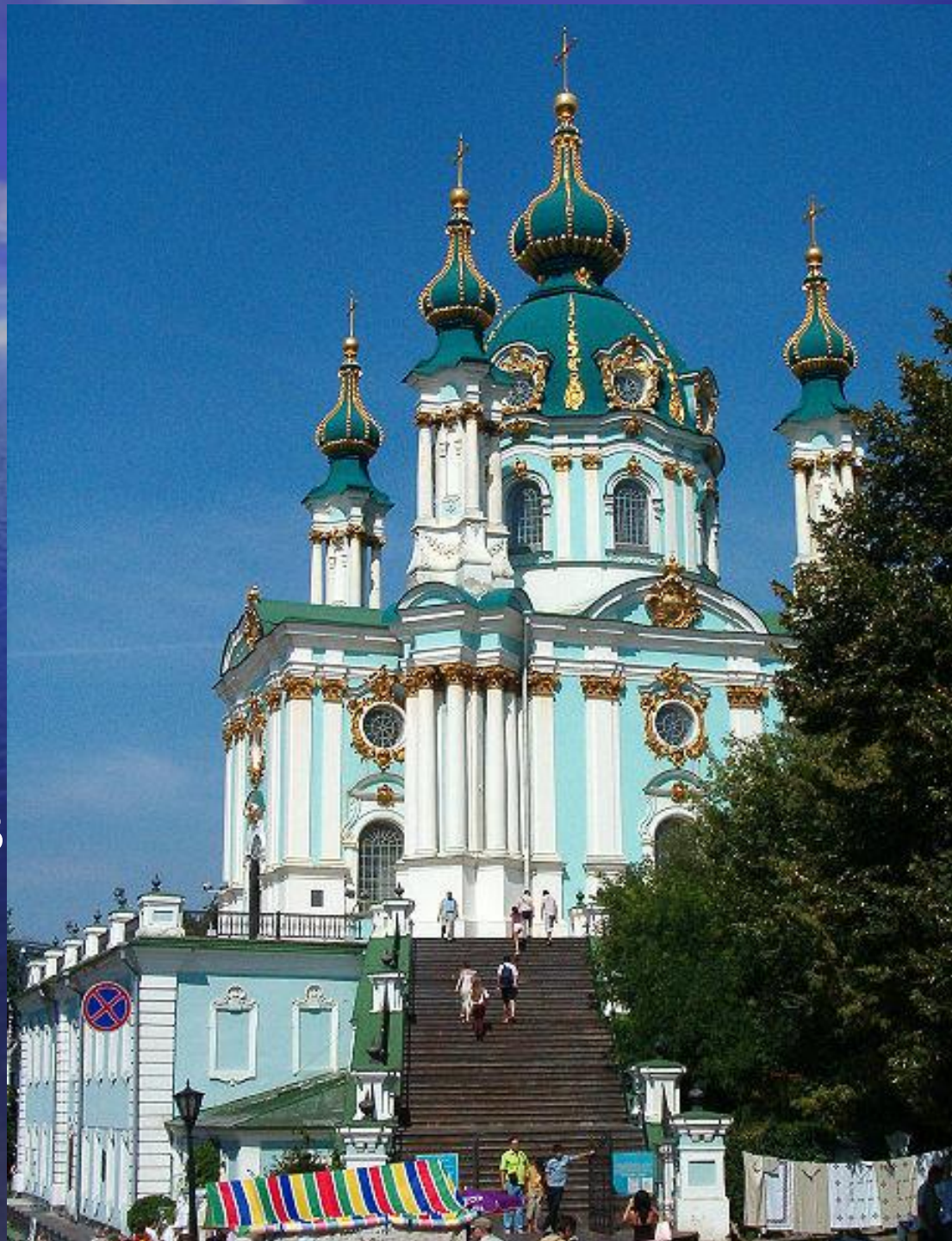
Центральною домінантою
монастирського ансамблю
Видубицького монастиря
є бароковий

Георгіївський собор,
збудований у 1699-1701
роках на кошти
Стародубського
полковника М.
Миклашевського.

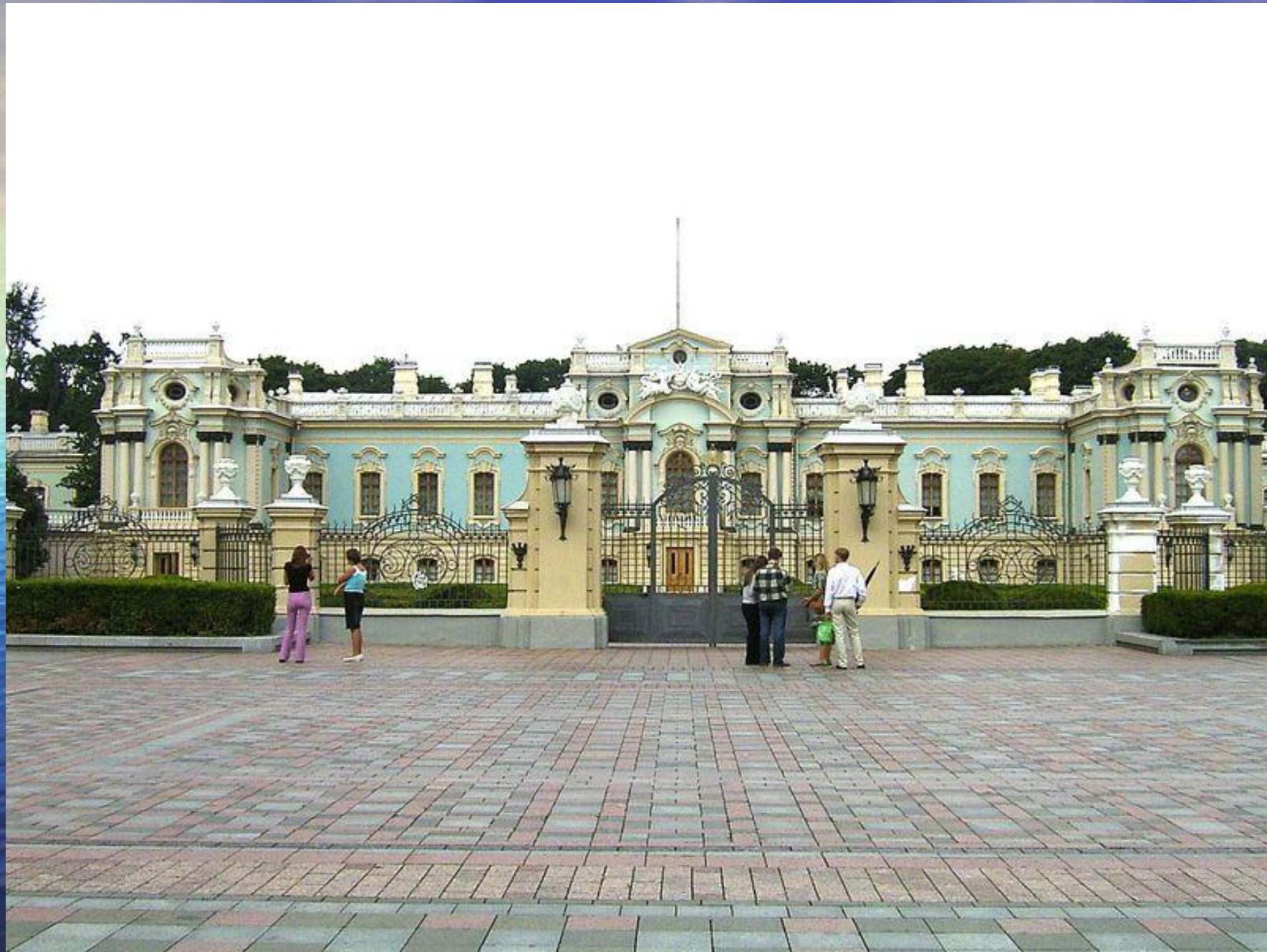
- П`ятикупольний храм
нагадує дерев`яні
українські церкви того часу
- це типова барокова
споруда

Андріївська церква

Збудована за проектом архітектора Бартоломео Растреллі на Андріївській горі в пам'ять відвідин Києва імператрицею Єлизаветою.

Маріїнський палац В.Растреллі, 1750—55 рр.

Архітектура Західної України

В архітектурі Західної України переважала загальноєвропейська стилістика, національне начало було виражено відносно слабо. Найвидатнішим зодчим в західноукраїнських землях був Б.Меретин. Найбільшими пам'ятками його зодчества є **Львівський собор св. Юра та Ратуша в Бучачі.**

**Собор
св. Юра
побудований за
проектом
архітектора
Б. Меретина**

Ратуша в Бучачі

Петербурзька академія мистецтв

**Дмитро
Левицький
(1735 — 1822) —
російський і
український
живописець-
портретист. Від 1770
року академік
Петербурзької
академії мистецтв.**

Д. Левицький

Портрет О. Кокорінова

Феодосія Ржевська

В. Боровиковський "Богородиця во славі"

Володимир
Боровиковський
(1757 - 1825) —
український художник-
живописець,
іконописець та
портретист, з 1795
академік Петербурзької
Академії мистецтв.

**Портрет
М. Лопухіної,
1797р.,
Третьяковська
галерея**

Антон Лосенко

“Володимир та Рогнеда”.

Лосенко Антон
(1737-1773) —
український
живописець і
портретист.

Вчився живопису в
Петербурзькій АМ а
згодом продовжив
навчання в Парижі і
Римі. Після
повернення Лосенко
був обраний
професором,
академіком і
директором Академії
Мистецтв .

Дмитро Бортнянський

Максим Березовський

Театр

У XVII столітті популярною стає драматургія. Найбільш поширеними були два види драми: **релігійна і шкільна.**

Релігійна драма, в свою чергу, поділялася на три форми:
Містерія — таїнство спокутування гріхів людей Ісусом Христом;

Міракл — події життя святих;

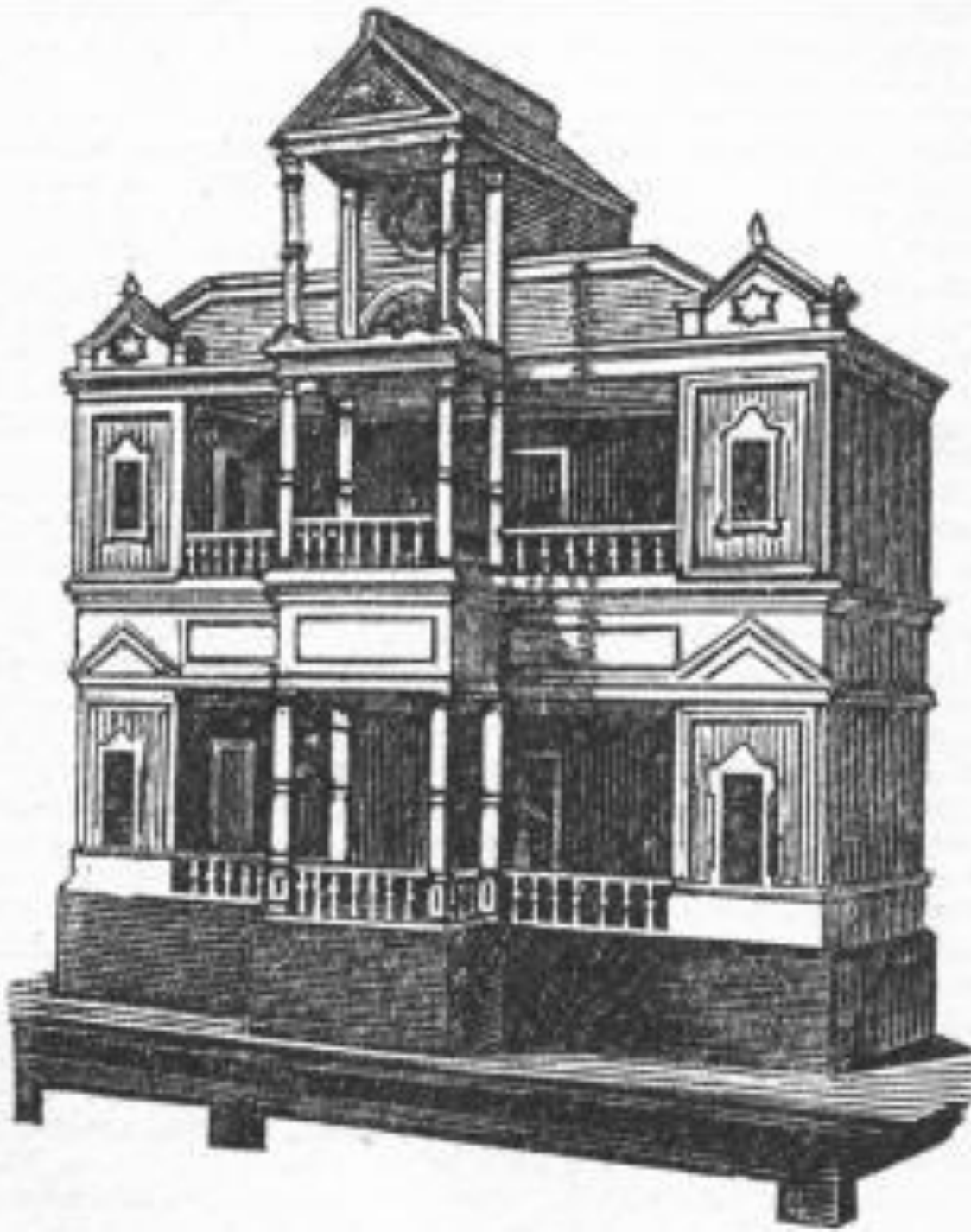
Мораліте — драми, в яких виступали алегоричні фігури Душі, Любові, Гніву, Заздрості та інші і велися розмови повчального характеру.

Вертеп

Крім церковної і шкільної драматургії, народжується народний ляльковий театр — **вертеп** поширений в Україні, в барокову добу (17-18 ст.).

Такий театр являв собою триярусну скриню, яка символізувала три рівні космосу. Пізніше залишилося два рівні, у верхньому розгорталися релігійні лялькові вистави, а в нижньому — гумористичні інтермедії, які користувалися величезною популярністю в народі.

Вертеп

Висновок

Розділ українських земель між двома імперіями, згортання автономії України російським царатом, ліквідація гетьманщини, заборона публікацій українською мовою, русифікація верхівки українського суспільства до кінця XVIII століття створили важку ситуацію для української культури.